

JOHANNES DRAGSDAHL OG H-O-F's TILBLIVELSE *af Nils Aundal*

Kære Johannes !

Den 10. januar 1976 kl. 12.00 præcis skrev du til mig - og til ca. 200 andre medarbejdere i FOF i København og på Frederiksberg.

Du skrev til os i form af et telegram, stilet til deltagerne i et lærermøde på Randersgades Skole. Det, du skrev, kom til at betyde utrolig meget for fremtiden. Og det kom til at betyde, at du og jeg kom til at kende hinanden særdeles godt.

Hvad stod der så i det telegram, der kom til at betyde så meget for vort indbyrdes forhold? Det historiske telegram har jeg ikke, men alle, der var forsamlet i gymnastiksalen på Randersgades Skole erindrer, at du foreslog forsamlingen, at man sluttede i FOF og sammen lavede "noget nyt".

Der var en person i vor kreds, som blev en lille bitte smule skuffet over dit forslag. Det var gamle lektor Mogens Nissen, som på mødet netop havde bedt om ordet, da telegrams budde kom ind i salen. Mogens ville nemlig stille det samme forslag. Han gjorde det efter oplæsningen af dit telegram. Dit (jeres) forslag blev modtaget med akklamation af hele forsamlingen.

Og sådan blev det! Få uger senere (formelt fredag den 12. marts 1976) var H-O-F - uafhængig af partipolitik - en realitet. Med dig som formand og med mig som forstander.

Din holdning var meget klar lige fra starten: Lad os holde op med at diskutere med "de folk". Lad os vise dem, hvad vi selv formår - uden dem!

Hvor du dog udviste - også dengang - din afsky for "magtmenneskene" og alt, hvad de stod for. Og hvor viste du meget af dig selv i dit engagement i og din kærlighed til det nye. Det blev indledningen til mange gode år.

Inden alt dette skete havde vi kendt hinanden i end 10 år i vort samarbejde inden for voksenundervisningen i København.

Du kendte til mig i mit daglige forstander-arbejde, og jeg kendte dig som en af FOF's mest inspirerende lærere og som højskoleforstander på Søtofte. Du var reel men endnu ikke formel højskoleforstander. Det var i den tid, du ansøgte Undervisningsministeriet om højskolegodkendelse. En ansøgning, som I alle på Søtofte mange år senere fik stor glæde af.

Som formand for H-O-F havde du en vidunderlig måde at blande dig på. Du var med i det hele. Du kunne ganske enkelt ikke lade være. Alle var glade for dit engagement.

Du betonedede altid, at du ikke var formand for H-O-F, du var bestyrelsens formand.

Du kom meget i Købmagergade dengang. Når du kom ind ad døren, undskyldte du altid, at du nu igen kom og forstyrrede i det hæsblæsende jag, der også dengang var et særkende for H-O-F's kontor. Jeg sagde altid, at det var dejligt at kunne lægge det hele lidt fra sig og slappe af i en berigende snak med dig om H-O-F, og om de mange skønne mennesker, vi også dengang havde med. Helst ville du, at vi skulle forlægge residensen til det nærliggende konditori. Her var mere ro og kagerne med kaffen var ej heller at foragte. Altid inspirerende. Altid positiv.

Tillykke, Johannes, med de 70. Det er ikke rigtig til at fatte, at du er blevet så gammel. Du har altid virket (og været) "ungdommelig" i din fremtoning og ikke mindst i dit åndelige engagement.

Johannes Dragsdahl og H-O-F's tilblivelse

Når du skal hyldes, og det skal du på din runde dag, selv om du vist ikke kan lide det, så skal vi andre - dine venner - sige dig tak for alt det, du har givet af dig selv:

Din enestående og aldrig svigtende hjælpsomhed overfor mennesker, der søgte dig om hjælp. Din dejlige evne til at motivere. Din lige så veludviklede evne til altid at være forstående. Måske ikke enig - men forstående, når holdningen var velovervejet og ment. Din hjertevarme over for medmennesker. Dit aldrig svigtende mod til at slås mod det urimelige og det forkvaklede. Du er fantasifuld, du er dejlig entusiastisk.

Og så er du i bund og grund retskaffen. Du er på samme tid lidt samfundskritisk og meget samfundsloyal. Du er demokratisk og på nogle måder og kun engang imellem bare en lille smule udemokratisk, når det kan fremme en god sag.

Du er i sandhed den gode sags tjener!

Du er tolerant i dit samvirke med andre mennesker, og din tolerance har sine grænser. Når din tolerance i gængs forstand holdt op på grund af dine egne stærke holdninger, kunne du i kraft af menneskekærligheden alligevel stadig tolerere (tåle) den anden. Jeg tænker på dig som den kristne over for ateisten i de diskussioner, vi havde for 17 år siden, da H-O-F's formål skulle formuleres.

Du ville med dit engagement i H-O-F højne "aftenskolen", støtte dens bedste kræfter og bringe "aftenskolen" videre frem.

Ikke alt lykkedes. Sådan er det jo altid. Vi skal blive ved med at tage initiativer -rigtig mange. Nogle af dem bliver så succeser. Jo flere initiativer, des flere succeser!

Et af dine initiativer, som ikke lykkedes, var "Gadespejlet" - H-O-F's tidsskrift, som du så stærkt ønskede. Du lavede det. Du fik følgeskab af mange gode folk, men der var ikke rigtig grobund for det - i form af en kvalificeret efterspørgsel. Jeg tror i dag, at det var lidt af en skuffelse for dig. Nå, men det meste lykkedes for os - ikke mindst dine levende ord ! Ordene, du mestrer så ypperligt.

I mit tillykke til dig på 70 års-dagen skal der samtidig lyde en stor tak for alt det, du har givet dine venner, alt det, du med din væremåde har lært os.

Tak for din aldrig svigtende loyalitet!

Bliv ved mange år endnu. Vi har brug for dig !

Din hengivne
Nils Aundal

-

Dette er et biografisk kapitel (s. 91-93) fra festskriftet "Sandheden tro i kærlighed" (1992), der blev udgivet i anledning af Johannes Dragsdahls 70-års fødselsdag. Skrevet af Nils Aundal.

Nils Aundal, f 1935, har været formand for aftenskolen H-O-F (Hovedstadens Oplysningsforbund) siden dens start i 1976 og er direktør for H-O-F rejser. Var leder af F.O.F.'s (Folkeligt Oplysnings Forbunds) Landsorganisation fra 1961-67 og af F.O.F. København/Frederiksberg i 1962-76. Var ligeledes medlem af Søtoftegård Højskoles bestyrelse i begyndelsen af 80'erne.

Må kun citeres med udtrykkelig kildeangivelse.